

Bydgoszcz, dnia 13 października 2021 r.

Uchwała Komisji habilitacyjnej z dnia 13 października 2021 r. powołanej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie historia wszczętym na wniosek dr. Wojciecha ŚLUSARCZYKA

§ 1

Komisja habilitacyjna, powołana przez Radę Dziedziny Nauk Humanistycznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy uchwałą nr 108/2020/2021 z dnia 15 czerwca 2021r. działając na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 478), po zapoznaniu się z recenzjami i dokumentacją wniosku, stwierdza, że aktywność naukowa oraz osiągnięcia naukowe stanowią istotny wkład w rozwój dyscypliny naukowej historia i wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania **dr. Wojciechowi ŚLUSARCZYKOWI stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie historia**, uznając spełnienie przesłanek warunkujących nadanie stopnia doktora habilitowanego, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 1-3 wskazanej ustawy.

UZASADNIENIE

Komisja habilitacyjna w głosowaniu jawnym większością głosów - 5 „ZA”, 1 „PRZECIW” podjęła decyzję rekomendującą Radzie Dziedziny Nauk Humanistycznych Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy nadanie dr. Wojciechowi ŚLUSARCZYKOWI (zwanemu dalej Habilitantem) stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk humanistycznych w dyscyplinie historia. Komisja wzięła pod uwagę pozytywne oceny całości Jego aktywności i osiągnięć naukowych po doktoracie, w tym głównego osiągnięcia naukowego zawarte w trzech spośród czterech nadesłanych opinii oraz wynik kolokwium habilitacyjnego. Na podstawie przedłożonej dokumentacji oraz sporządzonych recenzji i opinii, z których trzy kończyły się jednoznacznie pozytywnymi dla Habilitanta konkluzjami, Komisja pozytywnie oceniła monografię – *Związek Zawodowy Farmaceutów Pracowników*

w *Rzeczypospolitej Polskiej* (Lublin 2020), wskazaną przez Niego jako główne osiągnięcie naukowe. Wspomniane studium, nie pozbawione mankamentów wskazanych przez recenzentów, udanie łączy aspekty historiograficzne z teoretycznymi i jest innowacyjne w treści, gdyż podnosi ważność problemu badawczego, świadczy o dojrzałości analitycznej oraz zdolności do krytycznego odczytania opinii znajdujących się we wcześniejszym piśmiennictwie i do formułowania samodzielnych ocen, często wbrew opiniom wyrażanym w piśmiennictwie. Opracowanie jest nie tylko istotne pod względem poznawczym, lecz także może inspirować dalsze badania nad historią polskiej medycyny i farmacji w II RP. Nie budzi wątpliwości zarówno jego problemowa struktura wewnętrzna jak i przemyślana kolejność rozdziałów. Tym samym Komisja habilitacyjna z wyjątkiem prof. Janusza Mierzwy (UJ), uznała, że przedłożona do oceny rozprawa stanowi bezsprzecznie znaczący wkład w rozwój dyscypliny naukowej historia.

Komisja habilitacyjna stwierdziła, że Habilitant posiada stosunkowo duży, a przy tym bogaty pod względem form wypowiedzi (monografie autorskie i współautorskie, rozdziały w monografiach, artykuły, katalogi wystaw) dorobek naukowy opublikowany w języku polskim. Część tego dorobku została ogłoszona na łamach specjalistycznych czasopism cenionych w środowisku polskich teoretyków historii farmacji i aptekarstwa, choć nie są to periodyki wysoko punktowane. Habilitant bierze aktywny udział w życiu naukowym występując z licznymi referatami ale tylko na krajowych konferencjach. Ponadto posiada udokumentowane doświadczenie w zakresie zespołowej pracy badawczej i współpracy z krajowymi instytucjami naukowymi. Jednocześnie Komisja zwróciła uwagę, że Habilitant w swoim dorobku nie posiada artykułów recenzyjnych i recenzji oraz nie wykazuje aktywności naukowej na forum międzynarodowym.

Komisja habilitacyjna pragnie podkreślić dobre zaprezentowanie przez Habilitanta swych osiągnięć naukowych w trakcie kolokwium habilitacyjnego. Habilitant przedstawił i rozwinął swoją główną i poboczne tezy w szerokiej perspektywie badawczej, w ujęciu interdyscyplinarnym. Wypowiedź została skonstruowana z wyjaśnieniem opisywanych zagadnień w sposób szerokoprofilowy. Habilitant przedstawił również w sposób wnikliwy i systematyczny rozmaite aspekty działalności opisywanej grupy zawodowej wskazując jednocześnie na nowe obszary badawcze, które winny być przedmiotem naukowej refleksji w przyszłości.

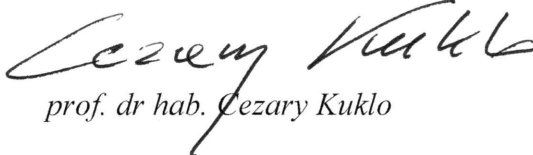
Podczas kolokwium Habilitant udzielił odpowiedzi na zadane przez recenzentów i członków Komisji pytania. Kolokwium zostało jednogłośnie przyjęte przez członków Komisji, którzy docenili znajomość tematyki badawczej, w tym historii.

Komisja habilitacyjna, po rozważeniu wartości naukowej wszystkich powyżej scharakteryzowanych elementów podlegających badaniu w toku procedury habilitacyjnej, podjęła ostateczną decyzję jak w konkluzji uchwały.

§ 2

Na niniejszą uchwałę nie przysługuje zażalenie. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Przewodniczący Komisji habilitacyjnej

prof. dr hab. Cezary Kukło

